

ת"פ 12456/11/16 - מדינת ישראל נגד אורן רחבי, ברוך פלח

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 12456-11-16 מדינת ישראל נ' רחבי(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת מיכל ברנט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אורן רחבי (עציר)
2. ברוך פלח (עצור בפיקוח)

הנאשמים

גזר דין לנאשם 1

כללי

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן המייחס לו עבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 333 יחד עם סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בשנית, בין ש ס (להלן: "המתלונן"), לבין הנאשם והנאשם 2 ברוך פלח (להלן: "ברוך"), הכרות מוקדמת על רקע חברי.

עובר לתקופה הרלבנטית לכתב האישום, התגלע סכסוך בין המתלונן לברוך על רקע חוב כספי ישן אותו חב ברוך למתלונן.

המתלונן דרש מברוך להחזיר את חובו ועל רקע האמור, ביום 8.10.16 בשעות הערב, קבע ברוך להיפגש עם המתלונן בפיצוציה ברחוב שמואל הנציב 26, נתניה (להלן: "המקום").

בהמשך, הגיע ברוך למקום עם ארבעה אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה ופגש שם במתלונן. מיד עם פגישתם, הכה אחד האחרים את המתלונן בפניו בעוד ברוך והאחרים ברחו מהמקום.

מיד לאחר שהותקף, בשעה 20:50 לערך, הלך המתלונן לפיצוציה ברחוב סמילנסקי 12, נתניה, שכן חשד כי הנאשם שוהה שם, וזאת על מנת לברר עמו מדוע הותקף, וכן על מנת לבקש מהנאשם סיוע בגביית החוב.

בפיצוציה פגש המתלונן בנאשם. השניים התווכחו והחלה להתפתח בין השניים קטטה, במסגרתה תקף המתלונן את הנאשם וגרם לו חבלה בגבו שלא הצריכה טיפול רפואי. לאחר מכן נמלט המתלונן מהמקום וחזר לביתו שברחוב ---- (להלן: "הבית").

בהמשך, התקשר הנאשם למתלונן וסיכם עמו בכזב כי יגיע לביתו של המתלונן שכן טען בפניו שפניו לשלום.

בשעה 20:30 לערך יצא המתלונן לחדר המדרגות בכניסה לבית על מנת לעשן סיגריה ולפתע הגיחו מולו הנאשמים 1 ו-2. הנאשם דקר את המתלונן בבטנו באמצעות חפץ חד והנאשמים נמלטו מהמקום כשהם מותירים את המתלונן פצוע ומתבוסס בדמו.

המתלונן פונה לבית החולים "לניאדו" במצב קשה, כשהוא מונשם, לאחר שעוברי אורח מהם ביקש עזרה הזמינו אמבולנס.

בעקבות הדקירה נגרם למתלונן דימום מסיבי מקרע בעורק הקיבה השמאלי התחתון, קרע בסיגמואיד קולון, שני קרעים באמצע המעי הדק והמטומה רטרופריטונאלית עם דימום פעיל מוריד באגן שמאל. המתלונן עבר ניתוח דחוף במהלכו קיבל עירוי של ארבע מנות דם.

תסקיר שירות המבחן:

3. במסגרת ההסכמה בין הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן לעריכת תסקיר לעונש בעניינו.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי הלה גרוש ואב לשני ילדים בני 14 ו- 13 שנים, סיים 10 שנות לימוד והופטר משירות צבאי על רקע של אי התאמה בשל מעורבות שולית. כיום מרצה מאסר בפועל בן שבעה וחצי חודשים בגין עבירות סמים ואלימות. הוא ריצה חמש תקופות מאסר בגין עבירות סמים, רכוש, אלימות ונהיגה בזמן פסילה. טרם מאסרו ומעצרו נגמל משימוש בסמים ואלכוהול וטופל ב"בית חוסן" מרכז יום לטיפול בהתמכרויות. הנאשם טען בפני קצינת המבחן כי היה בקשר חברי עם המתלונן וכי רצה ליישב עמו את ההדורים אך סבר כי המתלונן רוצה לפגוע בו שוב ולכן דקר אותו בגבו בחפץ חד וברח. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו וגילה אמפתיה כלפי המתלונן.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו ועל מצבו, ניכרים דפוסיו השוליים המושרשים, קשייו להיענות לגבולות פנימיים ולסמכות חיצונית כאשר סנקציות קודמות שהוטלו עליו לא היוו גורם מרתיע וממתן עברו. להערכת שירות המבחן קיימת רמת סיכון בינונית להתנהלות אלימה בעתיד אשר חומרתה צפויה אף היא להיות בינונית. לאור האמור, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית.

ראיות לעונש:

4. ב"כ המאשימה הגיש את הרישום הפלילי של הנאשם החובק 8 הרשעות קודמות במגוון עבירות, מרביתן בעבירות סמים ואלימות, וכן הרשעה בעבירות רכוש, נהיגה בזמן פסילה ונשק.

5. מטעם הנאשם העיד אחיו אשר נפצע קשה בתאונת עבודה לפני 25 שנים ומתנייד באמצעות כיסא גלגלים. לדברי האח, פציעתו, גירושי הוריהם ופטירת אחותם ממחלת הסרטן לאחר 10 שנות התמודדות עם המחלה כשהנאשם היה זה שטיפל בה, גרמו להתדרדרותו.

האח סיפר כי בבעלותו חוות סוסים טיפולית לילדים עם מוגבלויות בה עבד הנאשם במשך שנתיים ומחצה, היה טוב עם הילדים והתעתד לצאת לקורס מדריכי רכיבה טיפולית.

כמו כן העידה גרושתו של הנאשם ולטענתה, הנאשם מאוד משמעותי לילדיהם בני ה- 14.5 ו- 13 שנים, היא גרושה מן הנאשם מזה 11 שנים ובכוונתם לבחון אפשרות לשוב ולחיות יחדיו.

בנוסף, הפנה ב"כ הנאשם לחוות דעת עו"ס בית סוהר רימונים מיום 6.12.17 בעניינו של הנאשם, ממנה עולה כי הנאשם דיווח על מעורבות בפלילים מגיל צעיר, כי שלל שימוש באלכוהול אולם קיים רקע התמכרותי לסמים, לדבריו הפסיק שימוש בסם לפני כשנתיים, ושהה כחצי שנה בפרויקט גמילה בהדרים אולם הודח בעקבות ריב עם עצור אחר. כמו כן לחובתו עבירת משמעת עקב דוקרן מאולתר שנמצא בכליו. בדיקות שתן שמסר נמצאו ללא ממצאי סם, ועקב מוטיבציה להשתלב בטיפול גמילה רואיין לאחרונה על ידי מנהלת המחלקה ומדריך הנגמלים ונמצא מתאים לטיפול, ולשם כך הועבר לבימ"ר הדרים ביום 15.12.17, עם תום מאסרו כשפוט ובהיותו בסטטוס עצור בלבד.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש:

6. ב"כ המאשימה טען כי מדובר במקרה של דקירה אשר הובילה לחבלה קשה ולדימום מאסיבי אשר רק בעזרת עוברי אורח שסייעו למתלונן הסתיים כפי שהסתיים, ולא בסיועו של הנאשם. כן טען כי מדובר במקרה מובהק של "תת תרבות הסכין" אותה יש למגר באמצעות ענישה מרתיעה ומחמירה.

מדובר באירוע מתוכנן הנלמד מן הזמן שחלף בין האירוע שהתרחש בפיצוציה בשעה 20:50 לערך לבין אירוע הדקירה אשר אירע בשעה 23:00.

הנאשם אמר למתלונן כי הוא רוצה לפגוש אותו ופניו לשלום כשבפועל הגיע יחד עם נאשם מספר 2 כשהוא מצויד בחפץ חד. בנוסף, נטען כי הנאשם ניצל את החברות בינו לבין המתלונן כשהמתלונן לא חשש לפגוש אותו בשל היכרות מוקדמת זו אשר נוצלה תוך הצגת מצג שווא לפגיעה במתלונן בדרך בה נפגע.

הנאשמים הותירו את המתלונן מתבוסס בדמו במקום ללא סיוע לאחר שגרמו לו חבלות קשות. הנאשם הוא המבצע העיקרי.

תסקיר שירות המבחן מלמד על לקיחת אחריות חלקית בלבד, לנאשם 1 עבר פלילי מכביד הכולל 8 הרשעות קודמות, הוא מרצה כרגע מאסר בגין עבירות שביצע והוא בעל קודים עברייניים. סנקציות עונשיות אשר הושתו על הנאשם בעבר לא הרתיעו אותו והתסקיר לא בא בהמלצה טיפולית.

כמו כן נטען כי יש מקום להשית מאסר ממושך ובכך לגרום להרתעת היחיד והרבים.

מאידך נטען כי לזכות הנאשם יש לזקוף את הודאתו, החיסכון בזמן שיפוטי והוויתור על העדת העדים.

לטעמו של ב"כ המאשימה, יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין 3 ל - 6 שנות מאסר, למקם את הנאשם בחצי העליון של המתחם ולהשית עליו בנוסף לעונש של מאסר בפועל מאסר על תנאי מרתיע ופיצוי למתלונן.

לתמיכה בעמדתו העונשית הציג ב"כ המאשימה פסיקה כמפורט להלן:

ע"פ 935/14 **אוסטרוביץ' נ' מדינת ישראל** בו נדון המערער ל- 50 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בעבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. המתחם שנקבע נע בין 3.5 ל- 5 שנות מאסר בפועל וביהמ"ש העליון קבע כי מדובר במתחם הולם.

ע"פ 5980/15 **מדינת ישראל נ' פרי זדה** בו הורשע המשיב בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ושיבוש מהלכי משפט, נדון ל- 36 חודשי מאסר בפועל לאחר שביהמ"ש קבע מתחם ענישה הנע בין שנתיים ל- 5 שנות מאסר. ביהמ"ש העליון קבע כי היה מקום לקביעת מתחם עונש חמור יותר באופן ממשי ולהשית עונש מאסר לתקופה ממושכת באופן משמעותי, ברם, נוכח הכלל לפיו ערכאת הערעור אינה נוהגת למצות את הדין עם הנאשם, הוחמר עונשו של הנאשם והועמד על 48 חודשי מאסר בפועל בלבד.

ע"פ 6971/13 **עמרן ואח' נ' מדינת ישראל**. המערערים הורשעו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ואחד המערערים בעבירה של הפרת הוראה חוקית בנוסף לעבירות אלה. ביהמ"ש המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 חודשי מאסר ל- 4 שנות מאסר וגזר על המערערים עונשים הנעים בין 34-43 חודשי מאסר בפועל בנוסף לעונשים נלווים.

ביהמ"ש העליון קבע כי מתחם הענישה שנקבע הינו מתחם סביר וכי העונשים שהושתו על המערערים אינם סוטים מרמת הענישה שנקבעה במקרים דומים ודחה את הערעורים.

ע"פ 9687/11 **סיורי נ' מדינת ישראל** - ביהמ"ש העליון זיכה את המערער מעבירה של חבלה בכוונה מחמירה והרשיע אותו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. העונש הופחת בהתאם מ- 6 שנות מאסר ל 4.5 שנות מאסר בגין עבירה זו.

ע"פ 4364/15 **עוקבי נ' מדינת ישראל** המערער הורשע בעבירה של גרימת חבלה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין שלא כדין, הושתו עליו 30 חודשי מאסר בפועל וביהמ"ש העליון קבע כי העונש שנגזר על המערער אינו חורג ממתחם העונש הראוי והולם את חומרת העבירה בה הורשע המערער. הערעור נדחה.

7. ב"כ הנאשם טען כי לא הוצג תסקיר קרבן עבירה כמו גם תעודה רפואית על מצבו של המתלונן אשר היה חברו של הנאשם, ואשר למיטב ידיעתו חזר לתפקוד מלא ומצוי במעצר בית כעת בשל ביצוע עבירה אחרת.

לטענת ב"כ הנאשם, כתב האישום תוקן פעמיים, תחילה היה אירוע מקדים בו נחבל הנאשם על ידי המתלונן אשר דקר אותו ועל אף האמור לא הוגש כתב אישום כנגד המתלונן.

המתחם צריך לנוע בין 15 ל- 32 חודשי מאסר כשהנאשם צריך להיות ממוקם באמצע המתחם ואף למטה מכך.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם עובר הליך שיקומי לאחר שבשנת 2015 החליט כי הוא רוצה להיגמל מסמים ואלכוהול, עבר הליך טיפולי בבית חוסן אשר נקטע בשל מעצרו בתיק זה. כל בדיקות השתן שמסר הנאשם נקיות, הוא השתתף בפרויקט "צעד ראשון" במסגרת שב"ס והודח בשל בעיית משמעת אך אמור לשוב ולהשתתף בפרויקט. כתב האישום תוקן בצורה משמעותית לקולא, הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, חסך זמן שיפוטי וחסך את העדתו של המתלונן, וכן רצה הנאשם להתנצל בפני המתלונן אשר סובל מבעיות רפואיות גם ללא קשר לאירוע נושא כתב האישום.

עוד עתר ב"כ הנאשם לחפיפה של תקופת המאסר שתושת על הנאשם לתקופת המאסר אותה הוא מרצה כרגע (תקופת מאסר בת 7 חודשים) לאחר שהנאשם הביע חרטה, לקח אחריות והודה בהזדמנות הראשונה, ואף הביע רצון להתנצל לפני המתלונן ולהשתתף בהליך של צדק מאחה.

ילדיו של הנאשם בגיל קריטי, הנאשם עבר טרגדיה - פטירת אחותו אליה היה קשור לאחר מאבק ממושך במחלת הסרטן- ואין מקום למצות את חומרת הדין עם הנאשם אלא לגזור עליו עונש מתון לצד עונש מותנה אשר ירתיע אותו מלבצע עבירות נוספות.

לתמיכה בעמדתו העונשית הגיש ב"כ הנאשם פסיקה כמפורט להלן:

תפ"ח 35109-11-13 **מדינת ישראל נ' איפראימוב** בו הורשע הנאשם בעבירה של גרימת חבלה חמורה, הנאשם נעדר עבר פלילי, הנאשם והמתלונן השתתפו במפגש צדק מאחה, לתיק הוגש הסכם איחוי פגיעות, נקבע מתחם ענישה הנע בין 4 ל- 7 שנות מאסר ומטעמי שיקום נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות.

בת"פ 44605-10-15 **מדינת ישראל נ' אדנה** הורשע הנאשם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, המאשימה עתרה להשתת 10 חודשי מאסר על הנאשם בשל העובדה כי לטעמה היה מדובר באירוע בעל נסיבות מיוחדות עד כדי קרבה לסייג של הגנה עצמית.

בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל - 20 חודשי מאסר בפועל.

לאור העובדה כי לנאשם לא היה עבר פלילי, סיכויי שיקום טובים והוא פיצה את המתלון בפיצוי משמעותי, הושתו על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. הנאשם במעשיו פגע בשלמות גופו של המתלון, תוך עשיית שימוש בנשק קר, ותוך כך פגע בשלום הציבור ובטחונו. אכן לא ניתן להתעלם מכך שהמתלון תקף את הנאשם מוקדם יותר באותו ערב, עקב סכסוך כספי שהתגלע בינו לבין הנאשם 2 דווקא, וגרם לחבלה קלה בגבו, אולם אין בכך כדי להצדיק את מעשיו של הנאשם, אשר לאחר שהאירוע האמור הסתיים, הצטייד בחפץ חד, התקשר למתלון והציג בכזב כי פניו לשלום, תוך ניצול ההיכרות המוקדמת והחברות ביניהם כדי להשיג את אמונו ולהיפגש עמו. כמו כן, הרהיב הנאשם עוז ודקר את המתלון בבטנו, מיקום רגיש אשר פגיעה בו עלולה להביא לדימום מאסיבי ולפציעה חמורה, כפי שאף אירע בענייננו. לא זו אף זו, הנאשם הבחין כי גרם למתלון פגיעה חמורה, אולם לא הזעיק טיפול רפואי ולא עשה דבר על מנת למזער את פגיעתו של המתלון, אשר נגרמו לו קרעים בעורק הקיבה, במעי הדק ובאגן שמאל, ואשר רק בזכות תושיית עובר אורח פונה לבית חולים ועבר ניתוח דחוף.

9. ביחס לקיומו של צורך במיגור התופעה של פתרון סכסוכים באמצעים אלימים ותוך שימוש בסכין עמד בית המשפט העליון לא אחת. כבוד הש' שהם קבע בע"פ 6971/13 **אוסר עמרן ואח' נ' מדינת ישראל**:

"כבר נלאינו מלחזור ולהתריע על התופעה, אשר הולכת ומתרחבת בעיקר בקרב צעירים, של יישוב מחלוקות וסכסוכים, בדרך כלל בעניינים של מה בכך, תוך שימוש בנשק קר או חם. זוהי תופעה שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עמה, והדרך להתמודד, עם תופעה זו, שפשתה בחברה בישראל לכל גווניה וצורותיה, הינה באמצעות ענישה קשה ומרתיעה...הקלות הבלתי נסבלת של שימוש בסכינים ונעיצתם, פעם אחר פעם, באבריו החיוניים של המתלון, מעוררת חלחלה ומעידה על מסוכנותם הרבה של המערערים, ועל חוסר מורא מפני החוק. בנסיבות חמורות אלה, דומה כי מתחם הענישה שנקבע על-ידי בית משפט קמא, הנע בין 18 חודשי מאסר ל-4 שנות מאסר, הינו מתחם סביר ואין בידינו לקבל את הטענה כי מדובר במתחם שגוי או ברף תחתון גבוה מדי, כפי שנטען על-ידי בא כוחם של המערערים.

אשר לקביעת העונש בתוך המתחם, יפים דברי כבוד השופט א' רובינשטיין בע"פ 8597/07 **זועבי נ' מדינת ישראל** (15.1.2008):

"אכן, ניתן למצוא פסיקה מגוונים שונים בעבירות דקירה, והדבר מעוגן בנסיבות המקרה, בחומרת הפגיעה, בגילו

ובעברו של הנאשם וכיוצא באלה... אחדות של ממש אינה אפשרית כמובן, שהרי אין תיק דומה למשנהו. ואולם, יש בסופו של יום מגמה ברורה בפסיקתו של בית משפט זה, והיא נובעת מצרכי הזמן והמקום: לתרום אותה תרומה שיכול בית המשפט להרים למאבק בתופעת הסכינאות, מעין מכת 'מדינה', על ידי יחס מחמיר... סכין היא נשק קר השווה לכל נפש, המצוי בכל מטבח, וככל שייחם המזג כך יונף הנשק הקר, בקלות ובקלות דעת" (שם, בפסקה יא, וראו גם, ע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' חוסן** (10.11.2009); ע"פ 860/09 **שנדי נ' מדינת ישראל** (12.5.2010); ע"פ 7104/06 **שרבתי נ' מדינת ישראל** (7.5.2007)).

10. בע"פ 5200/16 **חליל כבוב נ' מדינת ישראל** הורשע המערער בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1) לחוק העונשין, בגין דקירת המתלונן בצווארו עקב סכסוך. בית המשפט העליון אישר את מתחם הענישה שנקבע, הנע בין 20 ל-48 חודשי מאסר, ואת עונשו של המערער, שהועמד על 24 חודשי מאסר בפועל, בשים לב להודאת המערער, לגילו הצעיר, להיעדר עבר פלילי ולסיכויי השיקום שהוערכו על ידי שירות המבחן כטובים. כבוד הש' ג'ובראן ציין כי:

"הלכה מושרשת בבית משפט זה היא כי נוכח חומרתן, עבירות אלימות המערבות שימוש בכלי נשק קר, ובו סכין, ראויות לגינוי ולמיגור (ראו למשל: ע"פ 5982/15 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פסקה 9 (24.7.2016); ע"פ 8720/14 **וורקי נ' מדינת ישראל**, פסק דין של השופט נ' סולברג (10.5.2015); ע"פ 259/97 **סובחי נ' מדינת ישראל** (25.9.1997)). בהתאם, הובהר לא אחת כי בעבירות אלו יגזרו עונשי מאסר בפועל, גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי וגילו צעיר (ע"פ 8/16 **חירי נ' מדינת ישראל**, פסקאות 12-14 (16.8.2016); ע"פ 6980/15 **אבו ג'ומעה נ' מדינת ישראל**, פסקה 16 (18.4.2016); ע"פ 8823/12 **שבתאי נ' מדינת ישראל**, פסקה 40 (1.7.2014))."

11. בשים לב לנסיבות האירוע ולרמת הענישה הנוהגת סבורני כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 24 ל-54 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש בתוך המתחם

12. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות למעשה העבירה יש למנות מחד את עברו הפלילי של הנאשם, הכולל הרשעות בעבירות סמים, רכוש ואלימות, עבירות נשק ועבירות תעבורה, בגינם ריצה הנאשם חמש תקופות מאסר - האחרונה בגין ת"פ 48322-01-16 מיום 11.5.17, ואת הערכת שירות המבחן כי נשקפת ממנו רמת סיכון בינונית להתנהלות אלימה ברמת חומרה בינונית בעתיד.

13. מאידך, יש להתחשב בהודאתו של הנאשם במעשים, בנטילת אחריות על ידו ובחסכון בהעדת המתלונן ובזמן השיפוט, בנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהן טרגדיות משפחתיות - מות אחותו כתוצאה ממחלת סרטן עמה התמודדה כעשר שנים ופציעתו הקשה של אחיו בתאונת עבודה; הנאשם גרוש ואב לשני ילדים קטינים, בגילאי העשרה, ולדברי גרושתו מהווה הוא מקור תמיכה לילדיו.

כן יש להתחשב בכך שהנאשם החל בהליך גמילה ופנה ל"בית חוסן" עוד בטרם מעצרו בתיק זה, וכי אף בתקופת

מעצרו/מאסרו השתלב בפרויקט גמילה ודגימות שתן שמסר נמצאו נקיות, ועל כך יש לשבח, אף שבה בעת לא ניתן להתעלם מבעיות משמעת במהלך הדרך, עליהן יש להצר.

14. שקלולם של נתונים אלה מוביל למסקנה כי עונשו של הנאשם צריך להיות ברף האמצעי-אמצעי-עליון של המתחם. בשים לב לאמור אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 40 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 30.10.16 ועד ליום 10.5.17 ומיום 16.12.17 ועד ליום 25.12.17.

מאסר בן 7 חודשים אותו ריצה בגין ת"פ 48322-01-16 מיום 11.5.17 ועד ליום 15.12.17 לא יופחת מתקופת המאסר בתיק זה.

ב. 12 חודשי מאסר מותנים והתנאי הוא שלא יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. פיצוי למתלונן בסך 3,000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' טבת תשע"ח, 25 דצמבר 2017, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד גורני, ב"כ הנאשם עו"ד רוזנטל והנאשם 1 אשר הובא על ידי שב"ס..